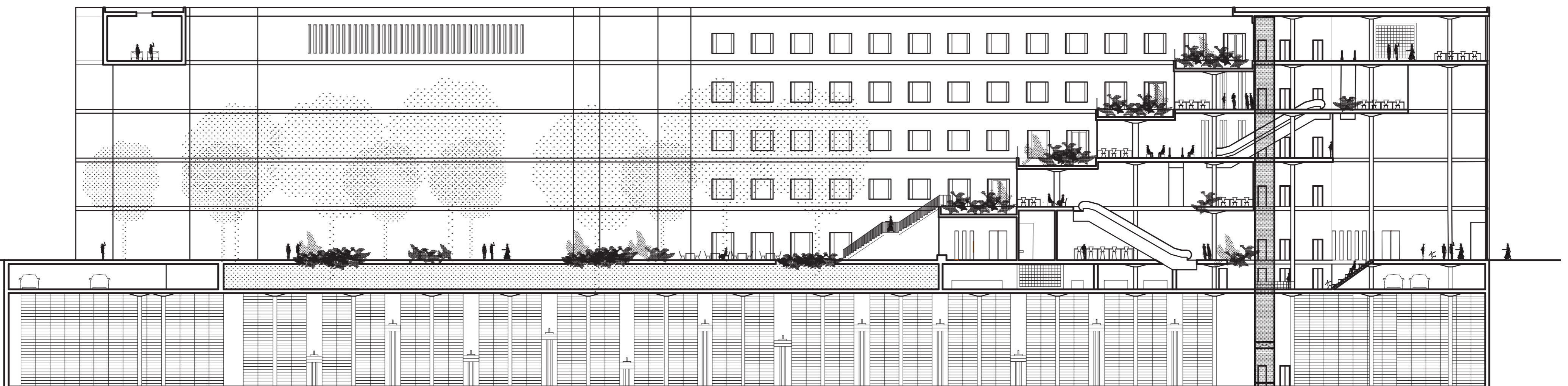

ŘEZ
1:250

V současné době se pochybuje o relevanci knihoven kvůli nahrazování knihy jinými médii. Role této instituce však není možné redukovat pouze na tu vzdělávací. Ty se v čase proměňují a množí, proto význam naopak roste. Knihovna je síť různých infrastruktur, která se v měnícím prostorovém, politickém, ekonomickém a kulturním kontextu sama sebe pořád znovooobjevuje. Pluralita rolí potvrzuje sílu instituce a vyvrací pochyby o její relevanci v současné době.

IDEÁLNÍ MÍSTO
Nová budova Národní knihovny si vyžaduje místo v centru města s dobrým dopravním napojením, prostorovou kapacitou a významem. Na druhou stranu má instituce takového významu moc ovlivnit svoje široké okolí, oživit, zpřehlednit, zptřistupnit, vytvořit nový orientační bod. Ideální místo splňující nároky na budovu a zároveň nabízející nevyužitý potenciál je právě Těšnov.

Velký pohyb chodců, přestupní zastávka metra, v dochozí vzdálenosti k budoucímu se spojení hlavních železničních nádraží. Ať už turista přichází z jedné nejrušnější ulic Prahy, na Poříčí, nebo Pražan přijíždějící domů ze zahraničí, na tomto místě se chce zdržet co nejkratší dobu. Špatně se zde orientuje, naráží na bariéry způsobené hlavně přítomností severojižní magistrály, veřejný prostor je nadřazený silniční dopravě a náběží je zde zastaveno ministerstvy a soukromými budovami. Budovy muzea, nacházející se naproti parku Těšnov si díky špatné přístupnosti a neudržované městské zeleni nikdo ani nevšimne. Na protějším břehu Vltavy je plánovaná výstavba koncertní haly, nabízí se, aby ji zde sekundovala budova podobného významu, která má moc problémy této lokality vyřešit a využít její potenciál.

DOPRAVNÍ ŘEŠENÍ
Přestože je severojižní dopravní spojka pro město potřebná, zvláště při absenci městského okruhu, pražská severojižní magistrála svojí arpancí problematizuje velmi cenné prostory před veřejnými budovami, parky a náměstími na pásu po bývalém hradebním opevnění. Dnes je řešení těchto problémů jedno z nejdiskutovanějších urbanistických témat Prahy. Mluví se o tzv. humanizaci nebo urbanizaci magistrály. Počítá se s tím, že až bude dobudován celý Městský okruh, význam magistrály klesne na úroveň pouhé místní obslužnosti, případně bude také zúžena. Magistrála vstupuje na území Těšnova na vysoké estakádě v úrovni asi 3. nadzemního podlaží. Most magistrály těsně mají budovu muzea Hlavního města Prahy a prochází napříč parkem před muzeem až do prostoru jižně od ulice Sokolovské, kde navazuje na zemní násyp předmostí Hlávkova mostu. Ve svém návrhu počítám s odstraněním estakády severojižní magistrály a nahrazením povrchovou komunikací, odpovídající svými parametry městskému prostředí se 2+2 jízdními pruhy, dva vedoucí z jihu na sever na východní straně mého pozemku a ze severu na jih vedoucími na západní straně mého pozemku s cyklopruhy po stranách. Tramvajová trať je vedena podél komunikace na východní straně, s nově vybudovanou zastávkou na vzniklém předprostroru na severu, která bude sloužit jak pro knihovnu, tak pro významné budovy na náběží.

URBANISTICKÉ ŘEŠENÍ

V současnosti není park na Těšnově nijak využíván. Je zde pouze tramvajová zastávka na znamení a travnatá plocha rozdělená magistrálou, na které se člověk nemá důvod zdržet. Není to park ani náměstí, a budovy stojící kolem netvoří ulice. Odstraněním magistrály vznikne náměstí před budovou muzea na jihu a na severu předprostor pro budovu Allianz a ministerstva dopravy.

Budova knihovny doplňuje organickou městskou strukturu, tváří se jako blok. Vytváří ulice na východní a západní straně. Světskou atmosféru místa odděluje a nechává za vnějšími zdmi. Do prostoru uvnitř bloku se můžou dostat z jihu veřejnými pasážemi, nebo jedním z tří průchodů, které rámuji pohledy a zvyšují orientaci. Na vnitřním náměstí vytvářím kontrastní atmosféru k okolí, stále v centru Prahy na jednom z nejrušnějších míst, ale v bezpečí, klidu a možnosti zastavení a jen „byti“

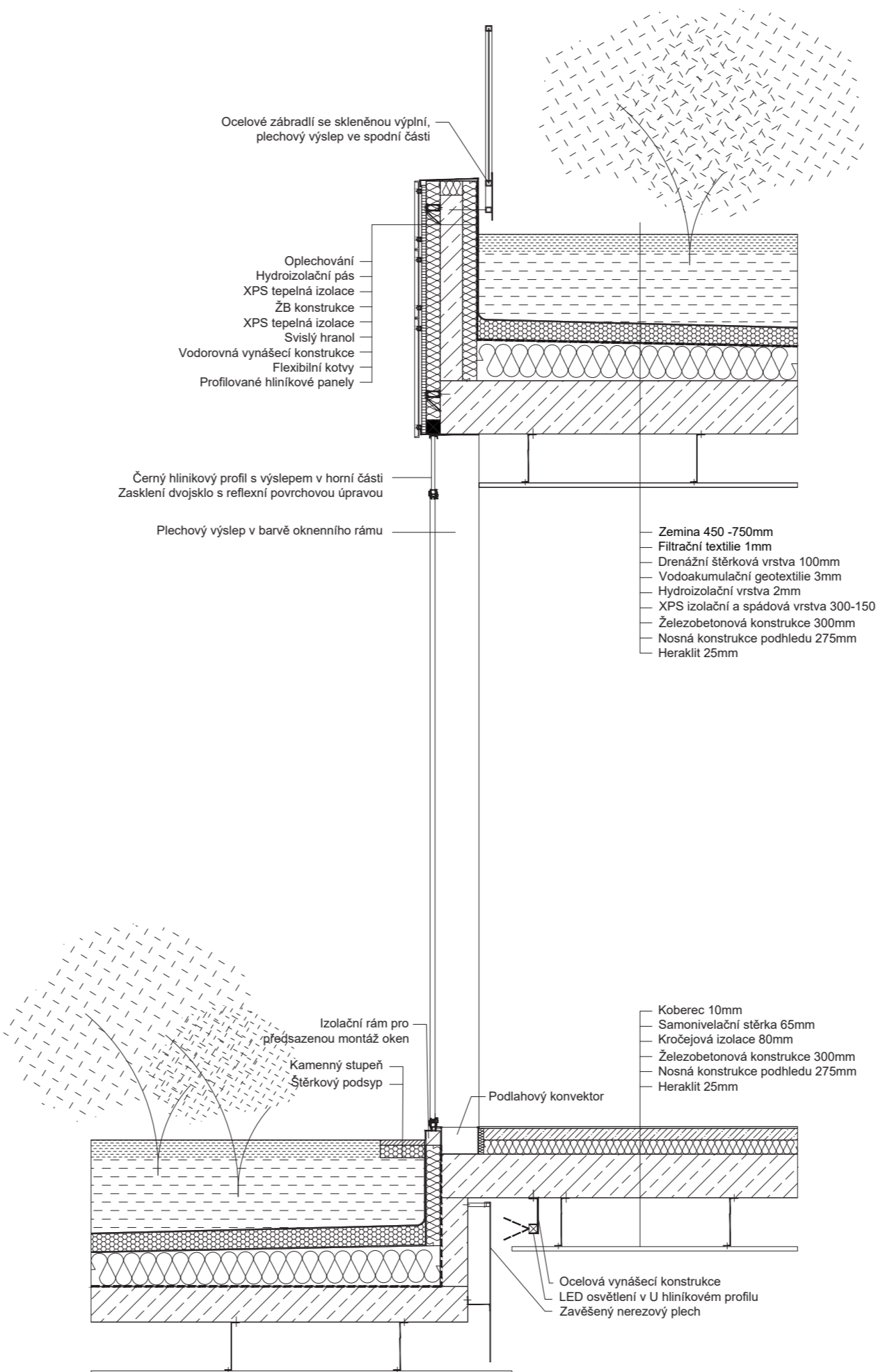
ARCHITEKTONICKÉ ŘEŠENÍ

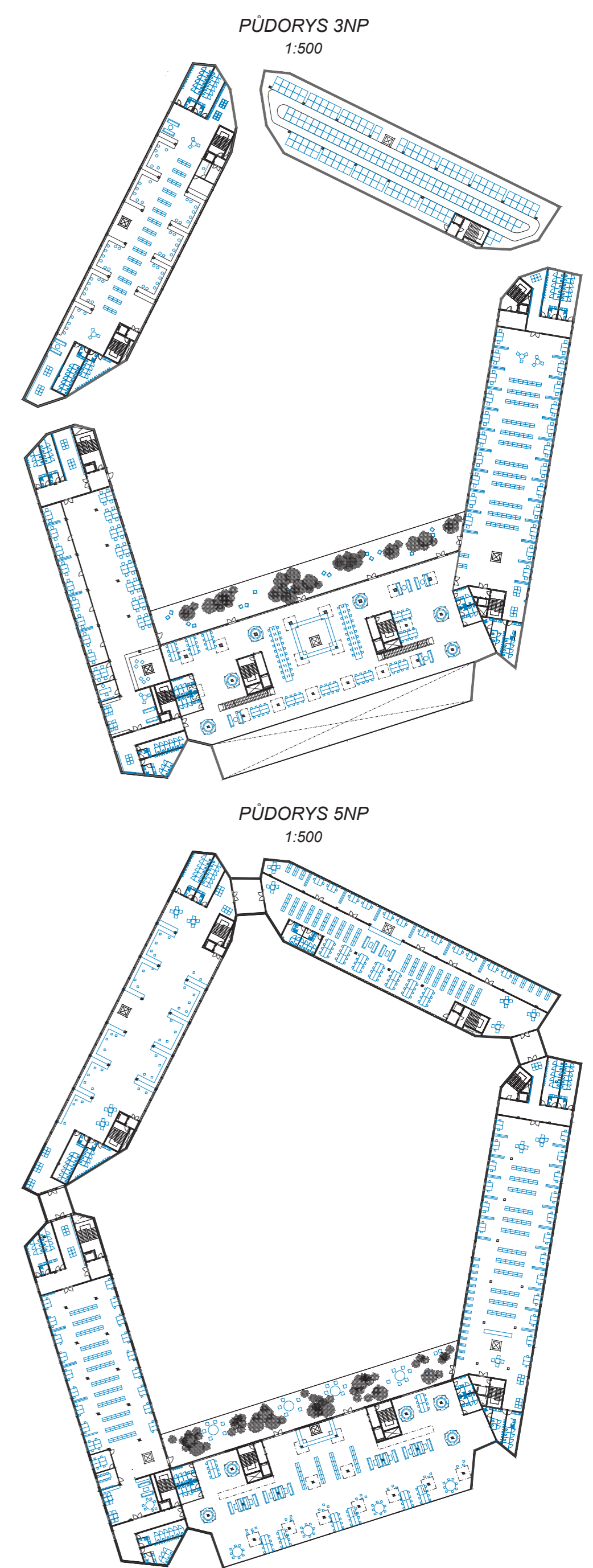
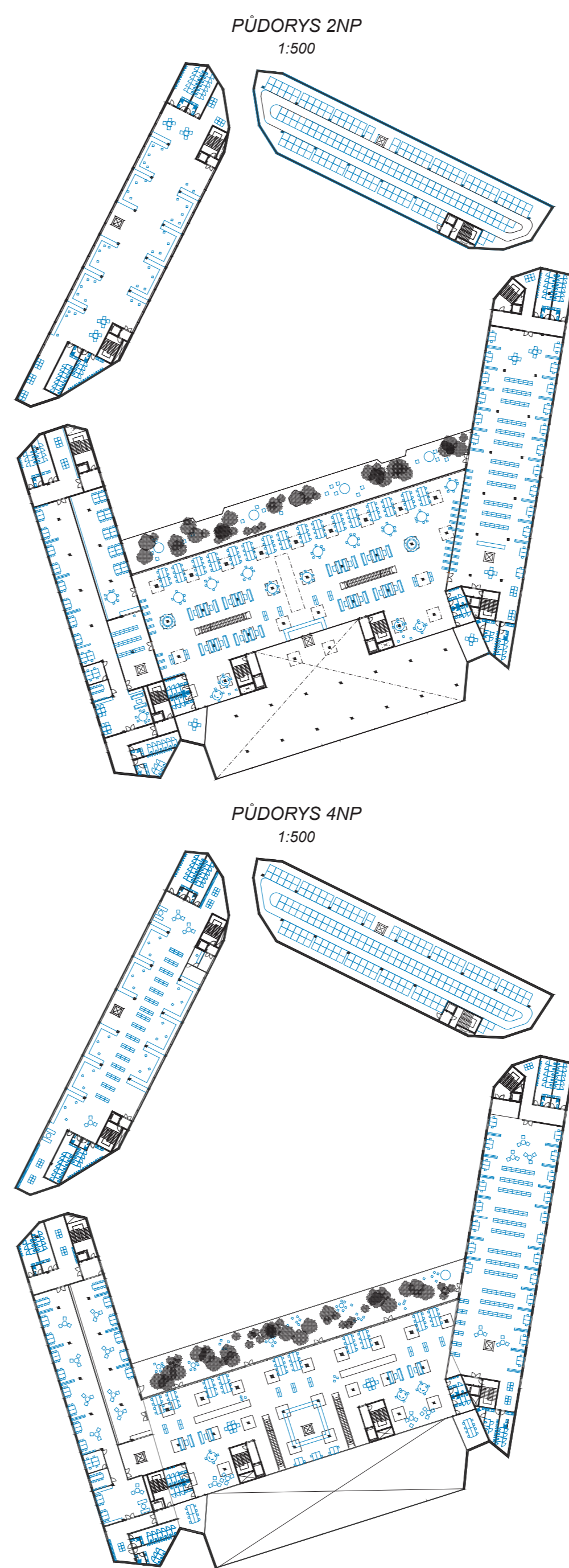
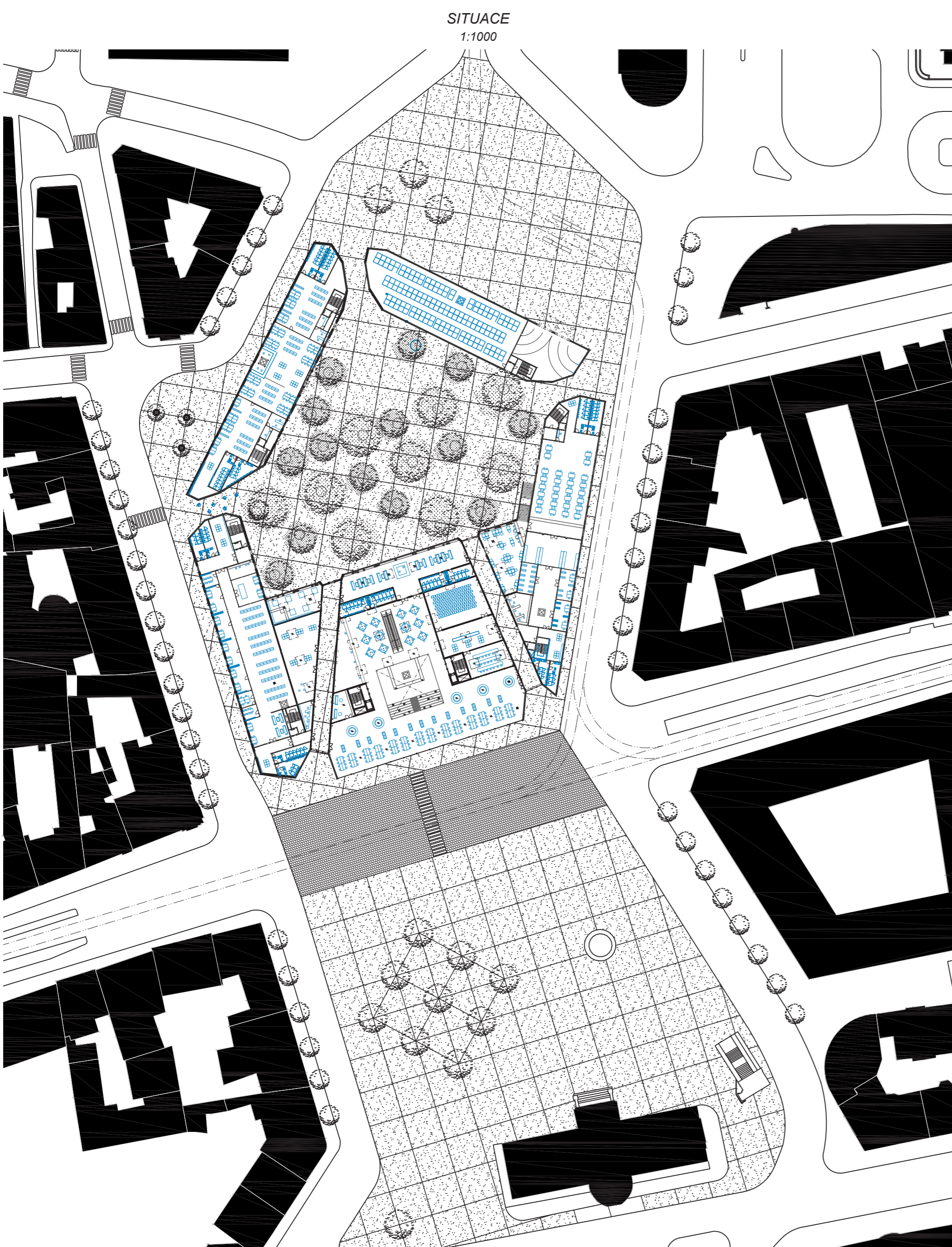
Architektonický jazyk mého návrhu sám napovídá průnik jednotlivých infrastruktur knihovny. Dal by se rozdělit na čtyři věže, terasovitý prostor studoven a vnitřní náměstí.

Věž historického fondu, který se musí nacházet v nadzemních podlažích napovídá už z dálky, že se jedná o budovu, která skládá ze archiváře, okna se nachází jen v posledním podlaží, kde je pro ně studovna se speciálním přístupem. Přes řeku si povídá s další z hlavních veřejných institucí, koncertním sálem. Do ulice se orientují věže s laboratoriem a administrativou, tedy knihovnickou infrastrukturou, která se stará o údržbu, zpracování, chod a vedení knihovny.

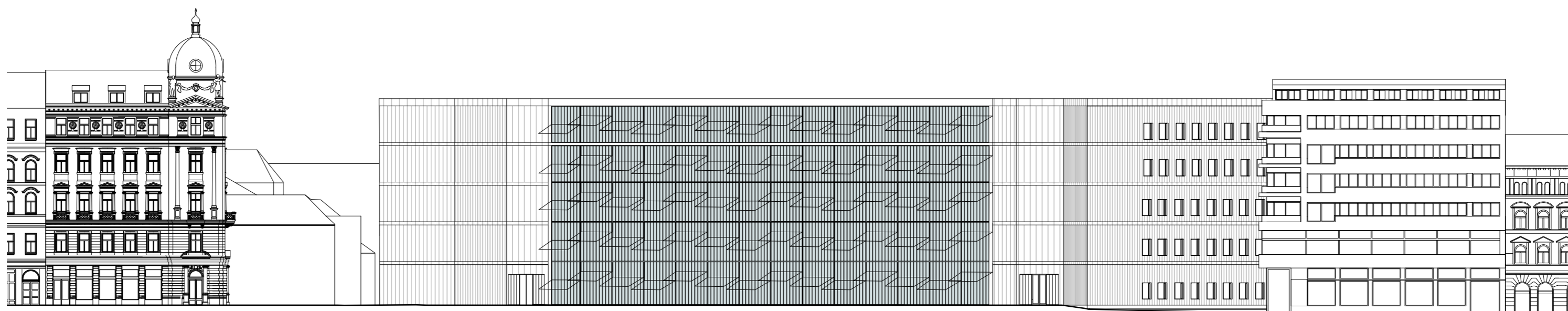
Na východě navazuje na věž s fondem laboratorní věž, které vyžadují speciální mikroklimatické podmínky, skladovací prostory a nároky na statiku. V parteru je umístěna parlamentní knihovna.

Další dvě objímají terasovitou část, přičemž ve východní věži se odehrává tzv. cesta knihy, tedy příjem, zpracování, doplňování a ochrana a správa fondů. V západní je částečně zázemí knihovnické obsluhující studovny a do zahrady orientované speciální studovny. Hlavní studovny jsou orientovány na nejrušnější ulici, prosklená fasáda vypovídá o vzdělávací infrastruktuře a zve do vnitřního dvoru. Všechny části jsou si svým významem rovné a v posledním podlaží propojené „krčky“, z univerzálního fondu skrytého v podzemí vede do každé věže a studoven telelíft. Vnitřní prostor nabízí spoustu důvodů proč se zastavit nebo zpomalit. Funguje jako náměstí, místo setkávání, odpočinku, konání akcí, nebo jen průchodu. Hlavní potenciál je v propojování různých aktérů, socializaci a vytváření něčeho nového.

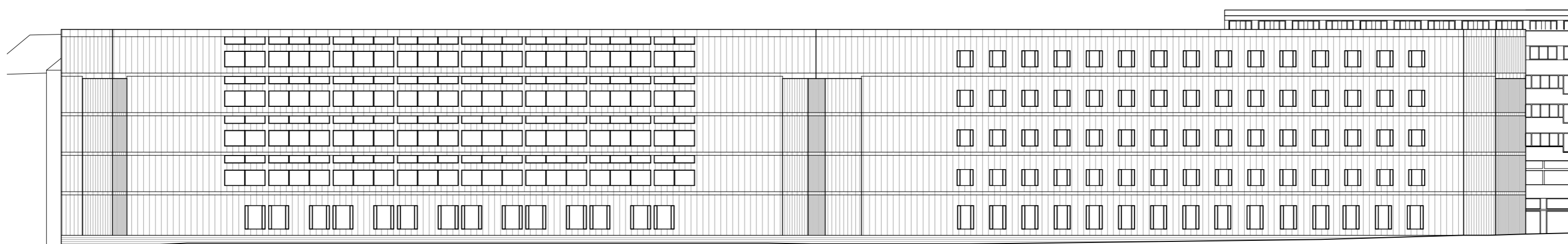

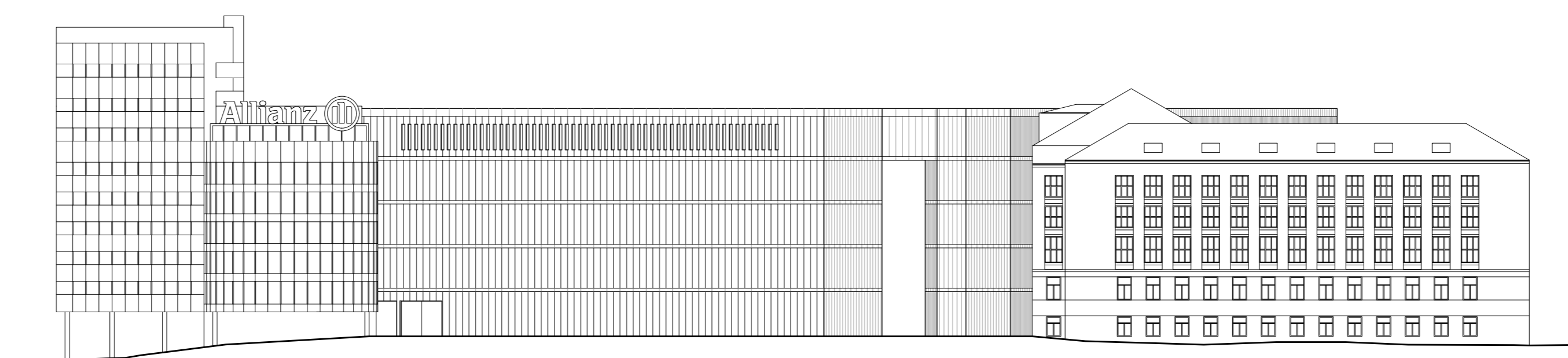
POHLED JIH
1:500

POHLED ZÁPAD
1:500

POHLED SEVER
1:500

POHLED VÝCHOD
1:500

